

5. Райков А. Имидж как инструмент управления / А. Райков // Информатика и бизнес. — 2012. — № 2. — С. 37–41.

Марина Свириденко,
студентка 1М курсу
гуманітарно-економічного факультету
наук. керівник: **О. М. Старокожко,**
к. пед. н., доцент (БДПУ)

ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ПРОЕКТИ ТА УПРАВЛІННЯ ЇХ ЗДІЙСНЕННЯМ

Актуальність. Динамічні процеси в культурному й економічному житті суспільства вимагають постійного й оперативного оновлення в освіті. Це оновлення відбувається через упровадження інновацій. Україні не бракує новаторів, здатних продукувати й запроваджувати інноваційні освітні ідеї, однак відчутним є брак знання про інновації та про успішний досвід їх запровадження. Але потрібна систематизація, узагальнення та поширення інформації про інноваційні освітні проекти. Обізнаність суспільства про успішні інноваційні проекти досить актуальне питання, адже вона сприятиме удосконаленню освіти як системи, здатної до постійного самооновлення. Наявні форми та способи узагальнення й поширення інформації про інноваційні проекти здебільшого є або неповними й несистематичними, або залежать від корпоративних інтересів.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблемами програмних проектів займалися такі дослідники, як Т. ДеМарко, Т. Лістер, К. Баханов, І. Дичківська, Г. Селевко, А. Хуторський та інші. Дослідження проектної діяльності здійснювали Л. Ващенко, В. Гузеєв, В. Докучаєва, Л. Калініна, І. Осадчий та інші. Використанню методу проектів у методичній роботі присвячено праці Т. Гришиної, Л. Забродської, Л. Хоружої та інші.

Мета і методи дослідження. Проаналізувати ефективність впровадження освітніх проектів та управління їх здійсненням. Основними є метод системно-структурного аналізу наукової літератури та проблемно-цільовий метод.

Сутність дослідження. Рассел Арчибальд, один з визнаних класиків управління проектами визначає проект як «комплекс зусиль, здійснюваних з метою отримання конкретних унікальних результатів в рамках відведеного часу і в межах затвердженого бюджету, який виділяється на оплату ресурсів, що використовуються або споживаються в ході проекту» [2, с.6].

Михайловська О. визначає проект як «тимчасове підприємство, призначене для створення унікальних продуктів, послуг або результатів» [3, с.4]. Найточнішим тлумачення проекту є чітка орієнтація на результативність заходів, необхідність їх досягнення у визначений проміжок часу в умовах обмеженості ресурсного забезпечення.

Основу і зміст інноваційних освітніх проектів становить інноваційна діяльність, сутність якої полягає в оновленні педагогічного процесу, внесення новоутворень у традиційну систему, що передбачає найвищий ступінь педагогічної творчості». Інноваційну та проектно-впроваджувальну

діяльність поєднують, тому що вони мають на меті «оновлення педагогічного процесу», а саме, засобами «внесення новоутворень». Проте інноваційна діяльність не зводиться тільки до застосування інновацій, а охоплює і процес їхнього розроблення, дослідно-експериментальної перевірки, тоді як проектно-впроваджувальна діяльність дає відповіді на питання: які «новоутворення» вибирати та як їх ефективно «вносити» у педагогічний процес [1, с.22].

Керівники навчальних закладів проводять цілеспрямований відбір, оцінку й застосування на практиці досвіду колег, нових. ідей, методик, запропонованих наукою. Інноваційні процеси є механізмом інтенсивного розвитку школи та педагогіки. Тому необхідність формування стандарту інноваційного навчального закладу на основі удосконалення та покращення системи управління та організації навчально-виховного процесу в інноваційному закладі освіти вимагає створення та реалізацію програмно-цільового проекту.

Основні висновки. Дослідивши дану проблему ми дійшли висновку: найефективнішим та найсучаснішим методом для вдосконалення освіти є метод проектів. Умовами успішного здійснення проектної технології є: умотивованість учителів на дану технологію; умотивованість учнів на участь у проекті; навчання учнів умінням дослідницької діяльності; розкриття суті дослідження як форми пізнання (проблема, мета, гіпотеза, завдання, методи дослідження, уміння планувати проведення дослідження); організація зустрічі груп по обміну думками про хід роботи над проектом (при великих проектах); визначення критеріїв оцінки результатів роботи над проектом. Завдання проекту не тільки в тому, щоб виконати якусь корисну роботу, а й у тому, щоб на цій роботі розширити свій світогляд, набути теоретичних знань [4, с.26].

ЛІТЕРАТУРА

1. Атаманчук П.С. Інноваційні технології управління навчанням. - Кам'янець-Подільський: КПДПУ ІВЦ, 1999. – 174с.
2. Васильченко Л.В. Управлінська культура і компетентність керівника – Х.: Вид.група "Основа", 2007, – 176 с.
3. Ващенко Л. Технології управління інноваційними процесами / Л. Ващенко // Директор школи України. – 2008. – № 1. – С. 5-15.
4. Матвієнко О., Цивін М. Інтернет – засіб доступу до інформаційних ресурсів. // Бібл. вісник. – 2006. – №1. с. 5-7.

Анастасія Сюткіна,
студент 6 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Н. І. Бабіна,**
старший викладач (БДПУ)

АНАЛІЗ ШВЕЙЦАРСЬКОГО ДОСВІДУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В СФЕРІ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ

Актуальність. Актуальність даної теми обумовлена тим, що якісна професійна освіта в сфері готельної індустрії є важливою складовою